

ಸುಮು ಸೌರಭ

ಡೇರೆಯ ತೇರು

■ ಸೀಮಾ ಹೆಗಡೆ

ಸಂದಿಗೆ ಕಡ್ಡಿ, ರಿಬ್ಬನ್ ಉಂಡೆ, ಗಿಡ್ಡ ಕಮಲಿ, ಲಿಲಿಪಟ್ಟಿ, ಜವಾಹಾನ್ ಪಟ್ಟೆ, ಯಜಕುಂಡ, ಚಕ್ರ, ಜೂಲಾ, ಬೊಟ್ಟಿ, ದಿಶ್, ಬೆಣ್ಣೆ ಬಿಳಿ, ಕೆಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಕೆಂಪು, ಪರಚರಂಗಿ—ಪಾಟಕಲ್ಲಿನ ಹಾಸು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಬೋಡಿಸಿ ಪಾಲ್ಪಿಕ್ ಕವರಾನಲ್ಲಿ ಚಿಗುರಿ ನಿಂತು, ಗೂಟಂಕೆ ಆತುಕೊಂಡು, ಭಾರವಾಗಿ ನೆಲ ನೋಡುವ ಡೇರೆ ಹೂಗಳಿಗೆ ಮಲೆನಾದಿನ ಹಂಗಳಿಯರು ಶ್ರೀಯಿಂದ ಕರೆಯಿವ ಹೆಸರುಗಳಿವು.

ಮಳೆಗಾಲವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಿರದ್ದು ಒಂದೊಂದು ಸಂಭ್ರಮ. ನಮೂರ ಹೆಂಗಸರದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶೇಷಾಂಶದಲ್ಲಿ ಅನಿಸುವುದು ಡೇರೆಯ ತೇರು ಎಂಬುವಾಗ.

ಮಳೆಗಾಲವಿಡೀ ಸೈಹಿತರು—ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಗೆಡ್ಡೆ—ಹಿಣ್ಣು—ಮರಿ ತಂದು ಪಾಲೀಸಿ ಹೇಳಿಸಿ, ಒಮ್ಮೆಗೇ ಅಂಗಳದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಹೂಬಿಟ್ಟ ಡೇರೆ ವನ ನೋಡಲು ಏರಡು ಕಣ್ಣ ಸಾಲದು, ಬರ್ಷಿಸಲು ಮಾತು ಸಾಲವು. ಹಸುರ ಗಿಡಗಳ ಮೆಲೆ ರಂಗು ಚೆಲ್ಲಿ, ಬೆಲುವೆಲ್ಲಾ ತಂದೆನ್ನತ್ತು ನಗುವ ಡೇರೆಗಳ ಜಂಬ ಕಾಣದವರಾರು? ಜಿಟಿಜಿಟಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತು ತೂನೆಯುತ್ತು ಇರುವಾಗ ಅವುಗಳ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆಯುವುದೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಮೂಲ ವಿದೇಶಿಯಾದರೂ (ಮೆಕ್ಕಿಕೊ) ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಹೂ ಬೆಳೆಗಿತಲೂ ತುಸು ಹಚ್ಚೇ ಮಾತ್ರ ಮಮತೆ ಇವುಗಳಿಗೆ. ಹತ್ತಾರು ದಶಕಾಳಿಂದ ನಡೆದ ತಳ ಏನಿಮಯ ಇಂದು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿದ ವಣವ್ಯವಿಧ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಮೂರ ನಾರಿಯುರ ಹಾಖೊಡಿದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳ ಹಾಗುಷ್ಟು ‘ಸುಧಾ’ ಓದುಗಂಗಾಗಿ...

